

වර්තමාන සමාජ අභියෝග හමුවේ පුද්ගල මනෝවිකිත්සාව කෙරෙහි බෞද්ධ කලා ශිල්පයන්හි උපයෝගීතාව

උපාලි එම්.එම්.ආර්.

මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, සමාජ විද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය,
රජරට විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ruwanthimaduka123@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

කලාව වනාහි මානව ශිෂ්ටාචාරයේ මානවයාගේ චින්තනය හා භාවමය හැකියාව පෙන්වනු ලබන මූලාශ්‍රයක් වැනි ය. බෞද්ධ චින්තනය තුළින් හැඩගැසුණු නානාවිධ සංස්කෘතිකමය දායාදයන් බෞද්ධ කලාව ලෙස හැඳින්වේ. පුද්ගල පෞරුෂයේ සහ වර්ග රටාවන්හි ධනාත්මක වෙනසක් ඇති කළ හැකි සහ පුද්ගලයා ජීවත් වන පරිසරයට අනුවර්තනය කිරීම සඳහා කරන ඕනෑම මනෝවිද්‍යාත්මක ශිල්ප ක්‍රමයකට මනෝප්‍රතිකාර යැයි කිව හැකි ය. වර්තමාන සමාජ අභියෝග හමුවේ බෞද්ධ කලා ශිල්ප මගින් මානවයාගේ චිත්ත සංයමය හා රසාස්වාදය ඇති කිරීමත්, චිත්ත ව්‍යාධීන් දුරු කිරීමටත් උපයෝගී වන බව හඳුනාගැනීම මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අපේක්ෂිත අරමුණ වන අතර මෙහි දී පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් සාහිත්‍යමය හා පුරාවිද්‍යාත්මක මූලාශ්‍ර තුළින් ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතීයික දත්ත ලබාගැනීම සිදුකරන ලද අතර එමෙන් ම සමාජය තුළ විවිධ කායික හා මානසික අභියෝගයන්ට මුහුණ දෙන සහ මුහුණ දුන් පුද්ගලයන් පස් දෙනෙකු සමග පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය මගින් ද තොරතුරු ලබාගැනීම සිදුකරන ලදී. ශුද්ධා භක්තිය පෙරදැරිව කලා නිර්මාණයන් දෙස බලන කවර පුද්ගලයෙකුට වුව ද සිත් යහපත් මඟකට නැඹුරු කරගත හැකි ය. චිත්ත පීඩාවන් දුරු කරගත හැකි ය. මනෝ ව්‍යාධීන් සමනය කරගත හැකි ය. මිනිසා තුළ ස්වාභාවයෙන් ම චිත්ත සන්තානයෙහි භය, ක්‍රෝධය, ඊර්ෂ්‍යාව, අසන්තෘෂ්ටිය, තරඟව, මානය හා අසහනශීලිත්වයට බෞද්ධ කලාව ඖෂධයකට සමාන ය. බෞද්ධ කලා ශිල්ප මගින් ඇති කරවන පැහැදීම හා සංයමය තුළින් ශුද්ධාව ඇති කරගෙන එය භාවනාවක් ලෙස සමථය වඩා අස්සාද, ආදීනව හා නිස්සරණ වශයෙන් සියලු ධර්මතාවන්ගේ අනියත බව පසක් කර චිත්ත විමුක්තිය ලබා ගැනීමට ද මඟ පාදයි. ඒ අනුව බෞද්ධ කලා ශිල්ප මගින් මිනිසාගේ චිත්ත සංයමය හා රසාස්වාදය ඇති කිරීමත්, චිත්ත ව්‍යාධීන් දුරු කිරීමටත් සමත් වී ඇති බව පෙනේ.

ප්‍රමුඛ පද: කලාව, බෞද්ධ, මනෝවිකිත්සාව, පුද්ගල, ශිල්ප